

[Glønborg]

Vi er ikke så mange i vores folketingsgruppe, og derfor kan det somme tider knibe at nå det hele. Så vi synes nok, at vores gruppe er for lille. Når man nu har hørt indlæggene fra den største gruppe i Tinget og oplevet den afstand, der tilsyneladende er imellem dagens ordfører og de mennesker, der har siddet og indgået forliget, kan man godt gøre sig nogle tanker om, hvad den ideelle størrelse af en folketingsgruppe egentlig er. Hvis kommunikationsvejene er alt for lange, skaber det somme tider nogle problemer også for andre, og så giver det selvfølgelig ekstra problemer, at man tilsyneladende i det mindste på informationsniveauet også har forsøgt at inddrage SF for at gøre gruppen endnu større.

Så er det lige ved, at man siger, at den ideelle størrelse nok ikke er 71 plus nogle stykker mere. Så måske var det en idé at sørge for, at nogle blev lidt mindre, og andre blev lidt større. Men det kan vi jo håbe at vælgerne finder ud af ved næste valg.

Nå, undskyld, nu har jeg også været lidt uden for dagsordenen, men det må jeg vel også have lov til en gang imellem.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Men det bør ikke blive en vane.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Også her skal jeg sige tak til de ordførere, som har tilsluttet sig forslaget, og det ser også her ud til, at der er flertal. Det ville jo også have undret, hvis det ikke var tilfældet, på baggrund af det forlig om finansloven, som er indgået.

Jeg har nogle ganske få bemærkninger til enkelte af ordførerne. Først hr. Ole Vagn Christensen, der stillede mig det direkte spørgsmål: Er det forslag, vi taler om her, ekspropriation af midler, som tilhører Arbejdsmarkedets Feriefond?

En forudsætning for, at der kan være tale om ekspropriation, er, at der rent faktisk gøres indgreb over for midler, som tilhører Arbejdsmarkedets Feriefond. Men sådan som forslaget er udformet, er der ikke tale om indgreb over for midler, som tilhører Feriefonden. De penge, som efter lovforslaget skal overføres til uddannelsesformål for lønmodtagere, er penge, som Feriefonden ikke har ejendomsret til. I dag tilfalder disse penge fonden, men der er

ikke tale om en egentlig ret hertil. Så jeg må altså besvare hr. Ole Vagn Christensens spørgsmål benægtende.

Hr. Poul Nødgaard havde også en række bemærkninger til forslaget her. Hr. Poul Nødgaard har en standardformulering, når han skal karakterisere finanslovforhandlinger, idet han altid tager udgangspunkt i, at forhandlingerne er foregået i nattens mulm og mørke. Det kan jeg huske var en standardindvending sidste år, og det var det altså også ved det lovforslag, vi lige har behandlet, men ikke her, og jeg tror, jeg har fundet forklaringen, nemlig den, at hr. Poul Nødgaard er klar over, at han stadig væk, selv om det er højlys dag, i denne sag færdes i mulm og mørke. Som nogle af ordførerne har gjort opmærksom på, er der ikke her tale om, at det er lønmodtagerne, der indbetaler penge til FerieGiro. Det er arbejdsgiverne, der gør det.

Hovedprincippet er og skal være, at lønmodtagerne har ret til at holde ferie, og mens de holder ferie, skal de selvfølgelig have noget at leve af, og det skal arbejdsgiverne stille til rådighed. Så er der forskellige metoder til at sikre, at disse penge er til rådighed, når lønmodtageren skal have sin ferie, alt efter hvilken overenskomst der er tale om, om det er inden for funktionærområdet eller det er inden for det timelønnede område. Men pengene skal være der, når lønmodtageren skal have sin ferie.

Hr. Poul Nødgaard ville have, at lønmodtagerne skulle have udbetalt feriepengene løbende samtidig med optjeningen. Det er naturligvis et synspunkt, som der er slag i, men jeg ved ikke, om hr. Poul Nødgaard har lavet nogle regnestykker over, hvor meget det vil belaste arbejdsgiverne, og hvor meget det vil skade konkurrenceevnen, og dermed hvor mange flere arbejdsløse der vil blive på baggrund af det. Hvis hr. Poul Nødgaard skulle være i tvivl om størrelsesordenen, vil jeg anbefale, at hr. Poul Nødgaard til trods for den stærke lønmodtagertilknytning, jeg har forstået at hr. Poul Nødgaard har, tager en drøftelse med arbejdsgivere om, hvad det ville betyde i det danske samfund, hvis man gik over til det princip, som jeg vil advare imod, hvorimod jeg meget gerne – og det kan jeg sige til fru Lone Dybkjær – deltager i en diskussion generelt om ferieloven.